

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 1Svk/6/2022
Identifikačné číslo spisu: 5020200354
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2024
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:5020200354.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): A.. F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX . Z., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava, o žalobe na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 28Sa/42/2019, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 24Sa/27/2020 zo dňa 03. novembra 2021, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením sp. zn. 24Sa/27/2020 zo dňa 03.11.2021 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) odmietol postupom podľa § 483 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“) ako zjavne nedôvodnú žalobu žalobcu zo dňa 21.09.2020, ktorou sa domáhal obnovy konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 28Sa/42/2019.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia správny súd uviedol, že uznesením č. k. 28Sa/42/2019-65 zo dňa 27.04.2020 krajský súd odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže Číslo: GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 06.09.2018. Dôvodom odmietnutia žaloby žalobcu bola aplikácia ust. § 59 ods. 1, 2, 3 SSP so záverom, že žalobca i napriek poučeniu zo strany správneho súdu vady podanej žaloby neodstránil. Žalobca trval na označení napadnutého rozhodnutia, ktoré nevydal žalovaný, preto nebolo možné jeho žalobu meritórne prejednať. Bol zrejмый logický rozpor medzi označením žalovaného (Ministerstvo spravodlivosti SR) a rozhodnutím, ktoré žalobca žiadal žalobou preskúmať, ktoré nevydal označený žalovaný, ale prvostupňový správny orgán GR ZVJS, útvar sociálneho zabezpečenia. Proti uzneseniu krajského súdu č. k. 28Sa/42/2019-65 zo dňa 27.04.2020 podal žalobca

kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 7Sžsk/48/2020 zo dňa 29.07.2020 tak, že ju zamietol.

3. Krajský súd primárne skúmal, či má splnené podmienky k tomu, aby žalobu žalobcu na obnovu konania prejednal meritórne. Následne posúdil žalobu žalobcu na obnovu konania a v nej tvrdené dôvody v zmysle § 472 SSP, pričom nezistil prípustnosť obnovy konania v zmysle ust. § 472 písm. b) SSP, na ktoré poukázal žalobca v žalobe na obnovu konania. Krajský súd nezistil prípustnosť obnovy konania ani v zmysle § 472 písm. a) a c) SSP, keďže postupoval v zmysle § 481 ods. 2 SSP (konanie v sociálnych veciach, kde správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle § 203 ods. 2 SSP), pričom hodnotil aj to, či nie sú dané ďalšie dôvody na obnovu konania, ktoré žalobca v žalobe na obnovu konania neuvádzal.

4. Správny súd argumentoval tým, že zákonodarca v § 472 SSP taxatívne uviedol tri dôvody, pre ktoré je možné žalobou na obnovu konania napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu. Dôvodom obnovy konania v zmysle § 472 písm. a) SSP je to, že bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní. Tento dôvod prípustnosti obnovy konania žalobca netvrdil a ani nepredložil právoplatné rozhodnutie o trestnom čine sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní. Podľa § 472 písm. b) SSP dôvodom na povolenie obnovy konania je existencia rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva, v ktorom sa konštatuje, že rozhodnutím správneho súdu alebo procesným postupom bezprostredne predchádzajúcim a súvisiacim s rozhodnutím správneho súdu boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania, pričom dôsledky tohto porušenia neboli odstránené ani priaznivým spravodlivým zadosťučinením. Žalobca ani pre tento zákonom stanovený dôvod prípustnosti obnovy konania nepredložil rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým by bolo konštatované, že práve rozhodnutím krajského súdu č. k. 28Sa/42/2019-65 zo dňa 27.04.2020 alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, by boli porušené základné ľudské práva alebo slobody žalobcu ako účastníka konania. Ani v zmysle § 472 písm. c) SSP žalobca v žalobe na obnovu konania netvrdil a následne nedoložil rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, s ktorými by bolo rozhodnutie krajského súdu č. k. 28Sa/42/2019-65 zo dňa 27.04.2020 v rozpore.

5. Krajský súd podotkol, že žalobca v žalobe na obnovu konania len vo všeobecnosti uvádza, že rozhodnutím krajského súdu č. k. 28Sa/42/2019-65 zo dňa 27.04.2020 boli porušené práva žalobcu garantované Európskym dohovorom na ochranu základných ľudských práv a slobôd, Listinou základných ľudských práv a Ústavou SR. Dôvody žaloby na obnovu konania prezentované žalobcom vyhodnotil správny súd tak, že nenapĺňajú žiadnu zo skutkových podstát prípustnosti obnovy konania v zmysle § 472 SSP. Žaloba žalobcu na obnovu konania bola vzhľadom na jej obsah pre správny súd zjavne nedôvodná už na „prvý pohľad“, keďže neboli dané dôvody na jej podanie v zmysle § 472 SSP. Podľa správneho súdu absentovala existencia právoplatného rozhodnutia vyžadovaného § 472 SSP, a to právoplatne odsudzujúceho rozsudku, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorého účastníkom by bol samotný žalobca a týkalo by sa rozhodnutia vydaného v konaní, ktorého obnovu žalobca žiadal povoliť, alebo rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, Rady EÚ alebo Komisie, podľa ktorých by bolo žalobou na obnovu konania napádané rozhodnutie správneho súdu v rozpore.

6. Proti napadnutému uzneseniu podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že (i) správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, (ii) podanie bolo nezákonne odmietnuté a (iii) nesprávnym procesným postupom správny súd znemožnil sťažovateľovi ako účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší správny súd SR“) napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Sťažovateľ konkrétne namietal, že správny súd napadnutým uznesením odmietol jeho žalobu na obnovu konania zo dňa 21.09.2020, a to bez nariadenia verejného konania za jeho účasti. Tvrdil, že boli porušené jeho základné procesné práva garantované Európskym dohovorom na ochranu ľudských práv a slobôd, Listinou základných ľudských práv, Ústavou SR ako aj samotným SSP. Podľa

sťažovateľa došlo napadnutým uznesením zo strany správneho súdu k vedomému a zámernému nerešpektovaniu všeobecne záväzného rozhodnutia Ústavného súdu SR (bližšie nešpecifikovaného) a zásahu do jeho subjektívnych práv. Sťažovateľ zotrval na názore, že jeho žaloba na obnovu konania zo dňa 21.09.2020 je legitímna a v kasačnej sťažnosti dôrazne vyjadril nesúhlas so spôsobom jej vybavenia zo strany správneho súdu.

8. Podľa názoru sťažovateľa, ak správny súd nevezhliadol dôvod na povolenie obnovy konania na základe zákonných dôkazov uvedených v podanej správnej žalobe, tak mal posúdiť aj ďalšie dôvody, či správny súd v konaní o jeho správnej žalobe zo dňa 27.12.2018 a kasačný súd v konaní o kasačnej sťažnosti zo dňa 27.4.2020 neporušili článok 6 ods. 1 a čl. 14 Európskeho dohovoru na ochranu základných ľudských práv, článok 38 Listiny základných ľudských práv, článok 48 ods. 2 a 46 ods. 2 Ústavy SR a či sudcovia konajúci v danej veci vedome neporušili aj článok 144 ods. 1 Ústavy SR.

9. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa nevyjadril.

10. Prejednávaná vec bola dňa 11.02.2022 náhodným výberom technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená na rozhodnutie senátu 1S a bola jej pridelená spisová značka 1Svk/6/2022.

11. Senát Najvyššieho správneho súdu SR ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP), že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie. Po preskúmaní napadnutého uznesenia správneho súdu a posúdení veci kasačný súd dospel po neverejnej porade senátu jednomyselne k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je nedôvodná.

12. Podľa § 472 SSP: „Žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu, ak

a) bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní,

b) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadosťučinením,

c) rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné.“

13. Podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP: „Správny súd žalobu na obnovu konania uznesením odmietne, ak je zjavne nedôvodná.“

14. Najvyšší správny súd SR z obsahu súdneho spisu zistil nasledovné skutočnosti:

- sťažovateľ sa žalobou zo dňa 27.12.2018 domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže Číslo: GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 06.09.2018;

- správny súd uznesením č. k. 28Sa/42/2019-65 zo dňa 27.04.2020 podľa § 59 ods. 3 SSP žalobu žalobcu odmietol, a to pri aplikácii § 59 ods. 1 a 2 SSP ako i inštitútu informatívneho výsluchu. Dôvodom odmietnutia žaloby bolo neodstránenie zrejme logického rozporu medzi označením žalovaného (Ministerstvo spravodlivosti SR) a medzi rozhodnutím (rozhodnutie Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže), ktoré sťažovateľ žiadal preskúmať, ktoré však nevydal sťažovateľom označený žalovaný;

- proti uzneseniu správneho súdu č. k. 28Sa/42/2019-65 zo dňa 27.04.2020 podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť, ktorú Najvyšší súd SR zamietol. Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.07.2020 nadobudlo právoplatnosť dňa 07.09.2020;

- sťažovateľ podal na správny súd žalobu na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 28Sa/42/2019;

- správny súd odmietol žalobu sťažovateľa na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú uznesením č. k. 24Sa/27/2020-24 zo dňa 03.11.2021;
- sťažovateľ podal proti uzneseniu č. k. 24Sa/27/2020-24 zo dňa 03.11.2021 kasačnú sťažnosť, o ktorej je povolaný rozhodnúť Najvyšší správny súd SR v tomto konaní.

15. Najvyšší správny súd SR po preskúmaní veci dospel k záveru, že krajský súd postupoval vecne správne a v súlade so zákonom, keď žalobu postupom podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP ako zjavne nedôvodnú odmietol. Krajský súd tiež nepochybil, keď vo veci nenariadil pojednávanie, nakoľko vydal rozhodnutie výlučne procesného charakteru.

16. Najvyšší správny súd SR predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že žaloba na obnovu konania je svojou podstatou mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý môžu uplatniť oprávnené subjekty len za splnenia zákonom stanovených procesných podmienok, možno ním napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu a len z dôvodov taxatívne ustanovených v § 472 SSP.

17. V prejednávanej veci sťažovateľ v žalobe na obnovu konania zo dňa 21.09.2020 neoznačil žiadny zákonný dôvod na obnovu konania predpokladaný v § 472 SSP a nedoložil žiadne dôkazy, ktoré by existenciu takéhoto zákonného dôvodu preukazovali. Krajský súd sa obsahom žaloby na obnovu konania dôsledne zaoberal, v súlade s ust. § 481 ods. 2 SSP prihliadol i na skutočnosť, že sťažovateľ sa domáhal obnovy konania vo veciach sociálnych. Dospel k záveru, s ktorým sa stotožnil aj kasačný súd, že žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná, keďže nebola podaná z dôvodov uvedených v § 472 SSP. V danej súvislosti kasačný súd dopĺňa, že naplnenie aspoň jedného z taxatívne ustanovených dôvodov podľa § 472 SSP je zákonným predpokladom splnenia objektívnej podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania. Sťažovateľ však v žalobe neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by niektorý z možných dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania aspoň osvedčovali.

18. Dôvody uvádzané sťažovateľom na zdôvodnenie obnovy konania (porušenie článkov Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Listiny základných práv a slobôd, Ústavy SR či nešpecifikovaného všeobecne záväzného rozhodnutia Ústavného súdu SR) celkom zjavne nespádajú pod ani jeden z dôvodov vymedzených v § 472 SSP. Preto správne súdu nemožno vytýkať, že sa týmito sťažovateľom tvrdenými dôvodmi bližšie nezaoberal. Krajský súd postupoval správne, keď žalobu na obnovu konania odmietol ako zjavne nedôvodnú.

19. Podľa § 483 ods. 1 SSP ak správny súd žalobu na obnovu konania odmietne, urobí tak formou uznesenia. Podľa § 107 ods. 1 SSP v spojení s § 480 ods. 1 SSP sa pojednávanie musí nariadiť len v prípadoch zákonom predpokladaných a aj to len v prípade, ak sa prejednáva vec v jej merite, teda na prejednanie obsahu správnej žaloby a vykonanie prípadného dokazovania. V ostatných prípadoch rozhoduje správny súd bez pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP v spojení s § 480 ods. 1 SSP). Správny súd napadnutým uznesením odmietol žalobu na obnovu konania, dospejúc k záveru, že je zjavne nedôvodná. Rozhodnutím o odmietnutí žaloby nerozhodol vo veci samej, ale o podmienkach konania. Správny súd teda nepochybil, keď žalobu odmietol bez nariadenia pojednávania.

20. Na základe vyššie uvedeného, kasačný súd, po preskúmaní dôvodov vznesených sťažovateľom v kasačnej sťažnosti tieto vyhodnotil ako v celom rozsahu nedôvodné, keďže neboli spôsobilé zvrátiť vecnú správnosť napadnutého uznesenia správneho súdu. Z týchto dôvodov kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

21. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal, pričom žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípade, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré v danom prípade nenastali, a preto kasačný súd účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

22. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.